

2010 18-2

Klagevejledning når afgørelsen i det væsentlige bygger på tidligere afgørelse(r)

Ombudsmanden rejste af egen drift en sag om manglende klagevejledning. Baggrunden var en klage over et brev fra Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte om opgørelse af klipforbrug. Klageren havde ikke fået en klagevejledning.

Styrelsen og Ankenævnet for Uddannelsesstøtten mente ikke at styrelsens brev til klageren var en afgørelse; der var derfor ikke givet klagevejledning.

Ombudsmanden bad Undervisningsministeriet om en udtalelse i sagen.

Undervisningsministeriet udtalte blandt andet at styrelsens brev til klageren var en afgørelse selv om støtte meddelelser fra tidligere år (som tidligere kunne have været påklaget særskilt) i det væsentlige indgik i grundlaget for afgørelsen. Ministeriet udtalte også at en myndighed efter almindelige forvaltningsretlige regler kan have pligt til at genoptage en tidligere afgjort sag, og at der også kan klages over genoptagelsesafgørelsen.

Ombudsmanden erklærede sig enig i Undervisningsministeriets retsopfattelse. Ombudsmanden præciserede dog at styrelsens pligt til at træffe en afgørelse må gælde selvom der ikke er begæret genoptagelse/rejst tvivl om rigtigheden af de tidligere støtte meddelelser der indgår i grundlaget for den nye afgørelse.

Ombudsmanden mente således at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøttes brev til klageren var en afgørelse der kunne påklages til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Afgørelsen burde derfor have indeholdt en klagevejledning.

(J.nr. 2008-1216-730)

Den 22. april 2008 indledte jeg en undersøgelse af egen drift af et spørgsmål om manglende klagevejledning.

Baggrunden for min undersøgelse var at jeg havde modtaget en klage over et brev af 6. marts 2008 fra Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte om opgørelse af forbrug af uddannelsesstøtte. Klageren havde ikke modtaget en kla-

29. september 2010

Forvaltningsret:

114.4

13.1

261.3

gevejledning. Med henvisning til ombudsmandslovens § 17, stk. 1, bad jeg Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte om at udtale sig om baggrunden for at afgørelsen af 6. marts 2008 fra styrelsen ikke indeholdt en klagevejledning. Jeg bad styrelsen om at sende udtalelsen gennem Ankenævnet for Uddannelsesstøtten så ankenævnet kunne udtale sig i sagen.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte og Ankenævnet for Uddannelsesstøtten mente ikke at styrelsens brev af 6. marts 2008 var en afgørelse; der var derfor ikke givet klagevejledning.

Jeg bad herefter Undervisningsministeriet om en udtalelse. Ministeriet afgav en udtalelse den 11. august 2010.

I en udtalelse til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte skrev ombudsmanden sådan:

Ombudsmandens udtalelse

"Undervisningsministeriet har i udtalelsen henvist til bestemmelsen i § 46, stk. 1, 2. pkt., i lov om statens uddannelsesstøtte (dagældende lovbekendtgørelse nr. 983 af 27. juli 2007, nu lovbekendtgørelse nr. 661 af 29. juni 2009, som senest ændret ved lov nr. 78 af 27. januar 2010). Bestemmelsen i § 46, stk. 1, 2. pkt., nr. 1, der er uændret, lyder sådan:

'§ 46. Undervisningsministeren nedsætter et ankenævn, Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Følgende afgørelser truffet af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte kan indbringes for ankenævnet:

1) Grundlaget for tildeling og beregning af uddannelsesstøtte til en uddannelsessøgende.'

Klage over en afgørelse skal indbringes for ankenævnet inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen. Klagen skal indbringes af den afgørelsen vedrører. Ankenævnet kan indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen se bort fra overskridelse af fristen når overskridelsen af særlige grunde er undskyldelig, jf. § 46, stk. 2.

Undervisningsministeriet har også henvist til forvaltningslovens § 25, stk. 1, om pligten til at give klagevejledning. Bestemmelsen lyder sådan:

'§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.'

Ministeriet har i udtalelsen tilkendegivet at ministeriet i lighed med styrelsen finder at afgørelser om klipforbrug er omfattet af klageadgangen til ankenævnet.

Ministeriet har videre tilkendegivet at styrelsens brev af 6. marts 2008 må anses for en afgørelse hvorved der tages stilling til en klage over en afgørelse truffet af Københavns Universitet, da brevet i sit indhold går ud på at fastsætte hvad der er gældende ret i det foreliggende tilfælde.

Jeg er enig i ministeriets retsopfattelse.

Jeg kan tilføje at styrelsen efter min opfattelse må være forpligtet til at træffe en afgørelse når den modtager en klage over en uddannelsesinstitutionens afgørelse om – som i dette tilfælde – opgørelse af klipforbrug.

Jeg henviser til § 42, stk. 1, 1. pkt., i lov om statens uddannelsesstøtte hvorefter de afgørelser som styrelsen kan træffe, efter styrelsens (tidligere undervisningsministerens) bestemmelse helt eller delvis kan henlægges til uddannelsesinstitutionerne. Afgørelser som uddannelsesinstitutionen træffer efter stk. 1 eller efter styrelsens bestemmelse om støttetildelingen, kan inden 4 uger fra meddelelsen af afgørelsen indbringes for Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte af den afgørelsen vedrører, jf. stk. 2.

Ministeriet har også tilkendegivet at styrelsens brev af 6. marts 2008 må anses for en afgørelse selvom støttemeddelelser fra 1990 og 2004 i det væsentlige indgik i grundlaget for styrelsens afgørelse. Ministeriet finder heller ikke at det har betydning for vurderingen heraf om en klage herover er indgivet inden for eller uden for en fastsat klagefrist.

Ministeriet har anført at det følger af almindelige forvaltningsretlige regler at en myndighed kan have pligt til at genoptage en afgjort sag hvis der fremkommer oplysninger som myndigheden ikke var bekendt med på tidspunktet for den oprindelige afgørelse, og som i givet fald må antages at ville have medført en væsentlig anden vurdering af sagen.

Dette indebærer efter ministeriets opfattelse at også henvendelser og klager som involverer ældre afgørelser om indplacering, eventuelt skal undergives realitetsbehandling, og at SU-styrelsens svar på sådanne henvendelser og klager må anses for afgørelser i forvaltningsretlig forstand.

Jeg er enig i ministeriets retsopfattelse.

Jeg skal dog præcisere at styrelsens pligt til at træffe en afgørelse efter min opfattelse må gælde selvom der ikke (også) klages over/begæres genoptagelse af de tidligere støttemeddelelser der indgår i grundlaget for den nye af-

gørelse. I (A)'s tilfælde betyder det f.eks. at styrelsen havde pligt til at træffe en afgørelse uanset om (A) alene klagede over opgørelsen af klipforbrug i relation til hendes nye uddannelse, eller om hun tillige klagede over/begærede genoptagelse af de tidligere støttemeddelelser som vedrørte en tidligere uddannelse og et revalideringsforløb. Selvom der ikke i en sag er rejst tvivl om tidligere afgørelser om klipforbruget i relation til f.eks. en tidligere uddannelse (og dette således lægges til grund i den nye sag), er der således desuagtet tale om en afgørelse om SU-berettigelse; og dermed en afgørelse som kan påklages.

I relation til ministeriets omtale af spørgsmålet om genoptagelse kan jeg endvidere tilføje at genoptagelse på ulovbestemt grundlag også kan komme på tale hvis der kommer væsentlige nye retlige forhold, dvs. en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag der forelå på tidspunktet for den oprindelige afgørelse. Endelig kan myndigheden have pligt til at genoptage sagen hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl. Se Karsten Loiborg mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 921 ff.

Det er herefter min opfattelse at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte i brevet af 6. marts 2008 traf en afgørelse om grundlaget for tildeling og beregning af uddannelsesstøtte, og at denne afgørelse kunne påklages til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten i medfør af § 46, stk. 1, 2. pkt., i lov om statens uddannelsesstøtte. Afgørelsen burde derfor efter min opfattelse have indeholdt en klagevejledning, jf. forvaltningslovens § 25, stk. 1.

Jeg kan ikke se af sagen – eller af den underliggende klagesag (mit j.nr. 2008-1012-730) – om Ankenævnet for Uddannelsesstøtten rent faktisk har behandlet (A)'s klage som jeg videresendte den 14. april 2008. Jeg har derfor i dag skrevet til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten at jeg går ud fra at ankenævnet nu vil behandle (A)'s klage hvis dette ikke er sket tidligere. Jeg har sendt en kopi af dette brev til (A) til orientering.”

Sagsfremstilling

I en afgørelse af 11. september 2007 tog Københavns Universitet, SU-kontoret stilling til en klage fra A over opgørelsen af hendes klipforbrug. I afgørelsen var der vejledt om klageadgang til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte. A klagede til styrelsen der i et brev af 6. marts 2008 skrev sådan til hende:

”Med brev modtaget i styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte den 19. november 2007 har du klaget til styrelsen over opgørelsen af dit klipforbrug.

Styrelsen kan ikke imødekomme din klage.

Det fremgår af sagen, at du blev indplaceret i klippekortet efter en særlig overgangsordning, som netop tog hensyn til studerende, der tidligere havde været under uddannelse.

Før 1. august 1989 blev der taget hensyn til indskrivningsperiodens længde – uanset om der var udbetalt SU. Efter 1. august 1989 tages kun hensyn til udbetaling af SU.

Der blev derfor ved indplaceringen ikke taget hensyn til om der før 1989 var udbetalt SU, men udelukkende til din indskrivningsperiode. Der blev på daværende tidspunkt taget endelig stilling til det klipforbrug du startede med.

Styrelsen kan i det hele henholde sig til afgørelse af 11. september 2007 på Københavns Universitet.

...”

I den konkrete klagesag sendte jeg den 14. april 2008 sagen videre til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten med henblik på at ankenævnet traf afgørelse, jf. ombudsmandslovens § 14.

Med henvisning til ombudsmandslovens § 17, stk. 1, bad jeg den 22. april 2008 styrelsen om at udtale sig om baggrunden for at afgørelsen af 6. marts 2008 fra styrelsen ikke indeholdt en klagevejledning. Jeg henviste herved til § 46, stk. 1, 2. pkt., nr. 1, i lov om statens uddannelsesstøtte og forvaltningslovens § 25, stk. 1.

I en udtalelse af 2. juni 2008 skrev styrelsen at Ankenævnet for Uddannelsesstøtten i en konkret sag om indplaceringsregler havde udtalt at hvis den pågældende klager ville klage over indplaceringen i klippekortsystemet pr. 1. august 1989, skulle han have gjort det umiddelbart efter at han havde modtaget den støttemeddelelse hvoraf indplaceringen fremgik (ankenævnets brev af 25. august 2005). Med henvisning hertil skrev styrelsen videre:

”Styrelsen har på denne baggrund vurderet, at studerende med gamle indplaceringssager naturligvis skal have en forklaring på indplaceringen og det heraf følgende klipforbrug, og at denne forklaring skal følges op med, at der er gjort endeligt op med indplaceringen. Forklaringen er derfor ikke ledsaget af en klagevejledning. Styrelsen skal beklage, at der i vores brev af 6. marts 2008 ikke er givet denne oplysning.

Vi finder derfor ikke, at sagen kan indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, som nævnt i brev af 14. april 2008 fra Folketingets Ombudsmand.”

Den 4. september 2008 bad jeg styrelsen om at redegøre nærmere for hvorfor styrelsens afgørelse af 6. marts 2008 efter styrelsens opfattelse ikke er omfattet af klageadgangen i § 46, stk. 1, 2. pkt., nr. 1, i lov om statens uddannelsesstøtte. Jeg bad styrelsen om at sende udtalelsen til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten med henblik på at ankenævnet udtalte sig om sagen.

I en udtalelse af 5. november 2008 skrev Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte sådan:

”...

Afgørelser om klipforbrug er principielt omfattet af den almindelige mulighed for at indbringe styrelsens afgørelser for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, jævnfør § 46, stk. 1, i lov nr. 983 af 27. juli 2007 om statens uddannelsesstøtte. Efter § 46, stk. 2, 1. pkt., skal en klage over en afgørelse indbringes for Ankenævnet inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen.

SU-afgørelser bygger meget ofte på afgørelser, der er truffet tidligere vedrørende den pågældende studerendes SU-forhold, og som den studerende har fået særskilt meddelelse om, herunder med oplysning om, at der kunne klages over afgørelsen, jf. bestemmelserne som er nævnt ovenfor. Tidligere afgørelser lægges altid til grund ved den nye afgørelse, men bliver selvsagt ikke på ny vurderet i forbindelse med den nye afgørelse. At der i en studerendes SU-forløb opstår nye spørgsmål, hvorom der skal træffes nye afgørelser, har efter styrelsens vurdering ikke den virkning, at der indtræder nye klagemuligheder for at indbringe ældre afgørelser for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. I modsat fald ville fristen på 4 uger i § 46, stk. 2, 1. pkt., blive illusorisk.

Dette gør sig gældende i nærværende sag, hvor det er styrelsens vurdering, at der ikke opstår en ny klagemulighed over et klipforbrug, som der er gjort endeligt op med i forbindelse med indplaceringen i SU-klippekortet. Klagefristen over klipforbruget var 4 uger efter, at den studerende havde modtaget den støttemeddelelse, hvor indplaceringen fremgik. Klagefristen på 4 uger er overskredet, ligeså vel som den udvidede klagefrist på 6 måneder i medfør af § 46, stk. 2, 3. pkt. er overskredet.

Vi vedlægger i den forbindelse kopi af støttemeddelelse af 17. januar 1990, hvoraf indplaceringen i SU-klippekortet blev meddelt (A). Her fremgår det, at en klage skal være indsendt inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. (...)

Styrelsen mener derfor fortsat, at sagen ikke kan indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, og at styrelsens brev af 6. marts 2008 derfor ikke skulle indeholde en klage[vejledning].

...”

I en udtalelse af 15. december 2008 skrev Ankenævnet for Uddannelsesstøtten sådan:

”...

Det fremgår af sagen, at indplaceringen i klippekortsystemet for (A)'s vedkommende skete ved støttemeddelelse af 17. januar 1990 vedrørende støtteåret 1989/90 (1. august 1989-31. juli 1990). Det fremgik af støtte-meddelelsen: 'Hvis du vil klage over vores afgørelse, skal du sende din klage til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, Frederiksholms Kanal 21, 1220 København K.... Klagen skal være indsendt inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.'

Ankenævnet er enigt med SU-styrelsen i, at en klage over indplaceringen skulle være indsendt inden 4 uger fra meddelelsen af 17. januar 1990, jf. lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 23. december 1988, § 25, stk. 1. Hvis overskridelsen af særlige grunde var undskyldelig, kunne ankenævnet indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen se bort fra overskridelsen af fristen, jf. § 25, stk. 2.

Med hensyn til, at ankenævnet i en lignende sag besluttede at behandle klagen, skyldes det, at SU-styrelsens afgørelse i denne sag fremtrådte som en ny afgørelse, og der var anført klagevejledning. Desuden havde SU-styrelsen behandlet klagen og skrevet en udtalelse til ankenævnet, som havde sendt udtalelsen i kopi til klageren og givet klageren mulighed for at fremsætte eventuelle kommentarer. Under disse omstændigheder fandt nævnet, at der ikke var grundlag for at afvise klagen, selv om begge klagefrister var overskredet i forhold til den oprindelige afgørelse. Ankenævnet bemærkede i afgørelsen af 25. august 2005, at hvis klager ville klage over indplaceringen i klippekortsystemet pr. 1. august 1989, skulle han have gjort det umiddelbart efter, at han havde modtaget den støtte-meddelelse, hvoraf indplaceringen fremgik.

Ankenævnet er enigt med SU-styrelsen i, at styrelsens brev af 6. marts 2008 er en orientering om reglerne for indplaceringen i klippekortsystemet, men ikke en afgørelse. Det er derfor korrekt, at der ikke er angivet en klagevejledning. Hvis der kunne klages, ville det være ensbetydende med, at klagefristerne blev ophævet.

Nævnet bemærker, at det i mange sager formentlig vil være umuligt at foretage en realitetsprøvelse vedr. længden af den studerendes indskrivningsperioder før 1. august 1989, idet uddannelsesinstitutionen ikke længere ville have materiale herom.

...”

I et brev af 18. november 2009 til Undervisningsministeriet redegjorde jeg for sagsforløbet efter den 22. april 2008 hvor jeg bad Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte om en udtalelse i sagen. Jeg vedlagde styrelsens og ankenævnets udtalelser i sagen og bad ministeriet om bemærkninger hertil.

I en udtalelse af 11. august 2010 skrev Undervisningsministeriet sådan:

”...

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at (A) i perioden fra august 1987 til juni 1990 var indskrevet på pædagoguddannelsen. Det fremgår af en støttemeddelelse dateret den 17. januar 1990, at (A) til pædagoguddannelsen havde en støtteramme på 47 klip, svarende til normeret studietid plus et år. (A) havde i juni 1990, hvor hun blev udskrevet af studiet, brugt 22 klip heraf.

Det fremgår endvidere af sagen, at (A) fra september 2003 modtog revalideringsydelse i 11 måneder og således havde brugt 11 klip af støtterammen. (A) startede på jurastudiet i september 2004.

Københavns Universitet havde ved beregningen af (A)'s støtteramme for jurastudiet fratrukket modtagen uddannelsesstøtte for pædagoguddannelsen og revalideringsydelse, således at støtterammen udgjorde 37 klip (den samlede støtteramme på 70 klip fratrukket de forbrugte 33 klip). Dette blev meddelt (A) ved støttemeddelelse af 25. oktober 2004.

Ved støttemeddelelse af 31. juli 2007 fik (A) oplyst, at den samlede støtteramme på 70 klip med udgangen af oktober ville være opbrugt.

Ved brev af 15. august 2007 klagede (A) til Københavns Universitet over støtteberegningen. (A) henviste til, at hun ved tidligere henvendelse til Københavns Universitet fik oplyst, at de forbrugte klip på pædagoguddannelsen ikke skulle fratregkes den samlede støtteramme for jurastudiet.

Københavns Universitet traf ved brev af 11. september 2007 afgørelse i sagen. Københavns Universitet henviste til den dagældende § 21 i be-

kendtgørelse nr. 178 af 20. marts 1989 om uddannelsesstøtte, som havde følgende ordlyd:

'§ 21. Uddannelsessøgende, der har påbegyndt deres første støtteberettigende videregående uddannelse før den 15. marts 1988, indplaceres i klippekortsystemet med en støttetid svarende til sædvanlig studietid for den igangværende uddannelse med tillæg af 1 år og fradrag for indskrivningsperioder ved den igangværende uddannelse og ved tidligere afsluttede eller afbrudte støtteberettigende videregående uddannelser, uanset om de har modtaget uddannelsesstøtte eller uddannelsesydelse i henhold til lov om arbejdstilbud til ledige.'

Det fremgik endvidere af § 18, stk. 1, nr. 4, i SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 27. juli 2007, at der i rammen for uddannelsesstøtte skulle fratreges det antal klip, der svarede til de måneder, den uddannelsessøgende har modtaget revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik til en uddannelse, der gav uddannelsesstøtte til inden for klippekortet.

Københavns Universitet anførte endvidere, at det ikke var muligt at side stille den gennemførte pædagoguddannelse med en gymnasial uddannelse, således at forbrugte klip hertil ikke skulle fratreges den samlede støtteramme. Der var desuden ikke mulighed for at se bort fra klip brugt til anden videregående uddannelse. Københavns Universitet vejledte om klageadgang til SU-Styrelsen.

(A) klagede i november 2007 over Københavns Universitets afgørelse til SU-Styrelsen.

Ved brev af 6. marts 2008 meddelte SU-Styrelsen, at styrelsen ikke kunne imødekomme klagen, og at styrelsen i det hele kunne henholde sig til Københavns Universitets afgørelse. Der blev ikke vejledt om mulighed for at klage til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten."

Undervisningsministeriet redegjorde herefter for sagsforløbet hos ombudsmanden og skrev videre:

"Undervisningsministeriets udtalelse

Det fremgår af SU-lovens § 46, stk. 1, 2. pkt., at SU-styrelsens afgørelser om grundlaget for tildeling og beregning af uddannelsesstøtte samt tilbagebetaling af uddannelsesstøtte kan indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten.

Undervisningsministeriet finder i lighed med SU-Styrelsen, at styrelsens afgørelser om klipforbrug er omfattet af klageadgangen til ankenævnet, jf. SU-Styrelsens udtalelse af 15. november 2008 til ankenævnet.

Efter forvaltningslovens § 25, stk. 1, skal afgørelser, som kan påklages til en anden forvaltningsmyndighed, og som meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om en eventuel klagefrist.

Efter Undervisningsministeriets opfattelse må SU-Styrelsens brev af 6. marts 2008 anses for en afgørelse, hvorved der tages stilling til en klage over en afgørelse truffet af Københavns Universitet, idet brevet i sit indhold går ud på at fastsætte, hvad der er gældende ret i det foreliggende tilfælde.

Det kan efter Undervisningsministeriets opfattelse ikke føre til andet resultat, at støttebrev fra 1990 og 2004 i det væsentlige indgik i grundlaget for styrelsens afgørelse. Undervisningsministeriet finder heller ikke, at det har betydning for vurderingen heraf, om en klage er indgivet inden for eller uden for en fastsat klagefrist.

SU-styrelsen har i sin udtalelse af 5. november 2008 til ankenævnet anført, at SU-afgørelser meget ofte bygger på afgørelser, der tidligere er truffet vedrørende den pågældende studerendes SU-forhold. Styrelsen har endvidere anført, at nye spørgsmål i relation til den studerendes SU-forløb, hvorom der skal træffes nye afgørelser, ikke har den virkning, at der indtræder nye klagemuligheder for at indbringe ældre afgørelser for ankenævnet, jf. ovenfor.

Undervisningsministeriet skal hertil anføre, at det følger af almindelige forvaltningsretlige regler, at en myndighed kan have pligt til at genoptage en afgjort sag, hvis der fremkommer oplysninger, som myndigheden ikke var bekendt med på tidspunktet for den oprindelige afgørelse, og som i givet fald må antages at ville have medført en væsentlig anden vurdering af sagen.

Dette indebærer efter Undervisningsministeriets opfattelse, at også henvendelser og klager, som involverer ældre afgørelser om indplacering kan skulle undergives realitetsbehandling, og at SU-Styrelsens svar på sådanne henvendelser og klager må anses for afgørelser i forvaltningsretlig forstand.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte og Ankenævnet for Uddannelsesstøtten er med kopi af dette brev orienteret om ovenstående.”